

BeeHive

השיח ברשתות החברתיות במזה"ת

עורכים: ד"ר הראל חורב, סמדר שאול

כרך 7 גיליון 10, נובמבר 2019

תוכן העניינים

3 מהומות הדלק באיראן: מחאה באיפול תקשורת

6 מלחמות בזיכרון הקולקטיבי הטורקי: בין טורקיה הישנה ובין טורקיה החדשה

דבר העורכים

הדסק לחקר רשתות ע"ש דורון הלפרן שמח להגיש לכם את גיליון נובמבר של ביהייב. המאמר הראשון עוקב אחר גל המחאה שפרץ באיראן על רקע התייקרות מחירי הדלק ומנתח את משמעויות האפלה התקשורתית שהחילו הרשויות האיראניות לאורכו. המאמר השני ממחיש את הקרע המעמיק בין החילונים לבין השמרנים בטורקיה, על רקע השיח הסוער באשר לשימור מורשת מוסטפא כמאל אתאטורק, מייסד הרפובליקה.

קריאה מהנה!

מהומות הדלק באיראן: מחאה באיפול תקשורת

ד"ר רוז צימט

בליל ה-14 בנובמבר פורסמה החלטת שלטונות איראן להעלות את מחירי הדלק מעשרת אלפים ריאל (כ-9 סנט אמריקני) לליטר בנזין רגיל ל-15 אלף ריאל (כ-12.7 סנט אמריקני), ולקצוב את השימוש בו. תוך זמן קצר פרצו ברחבי איראן הפגנות רחבות היקף שחשפו את עוצמת הייאוש והתסכול שאליו נקלע הציבור האיראני שמתקשה לעמוד בנטל הכלכלי. בנוסף, עוררה המחאה עניין מחודש בפוטנציאל השימוש ברשתות החברתיות ככלי לקידום שינויים חברתיים ופוליטיים, לנוכח חסימת הגישה לאינטרנט בידי הרשויות שהקשתה על התארגנות המפגינים ושיבשה את זרימת המידע אל מחוץ לאיראן.

עם פרסום ההחלטה החל קמפיין מחאה רשתי תחת התיג "דלק [במחיר] 3,000 תומאן [המטבע הנסחר באיראן לצד הריאל]" (#بنزين ۳۰۰۰ آتومانی). הגולשים מתחו ביקורת נוקבת על התעלמות השלטונות מהמצוקות הקשות ממילא של האזרחים הסובלים מהחרפת המשבר הכלכלי בעקבות חידוש הסנקציות נגד איראן. אחד הגולשים הלך על התייקרות הדלק בזמן שהכנסות האזרחים אינן מספיקות לצרכי החיים הבסיסיים. הוא תיאר את ההחלטה כ"שוד המאה" שעשוי להימשך כל עוד אזרחי איראן יהיו מוכנים לשאת זאת.¹ גולשת אחרת הגיבה בכאב כי "משמעות בנזין במחיר 3,000 תומאן עבור פועלת כמוני היא פי שלושה אינפלציה, פי שלושה בעיות נפשיות, שלוש משמרות של פועל כמו אבי, שמשפחתו אולי תזכה לראותו שעה אחת ביום."² גולשת נוספת ציינה "תודה לאל שאיננו יכולים לחזות את העתיד, שאם לא כן, אין ספק שלא היינו יוצאים מהמיטה."³ הגם שמספר גולשים הצדיקו את המהלך מבחינה כלכלית, הם הסתייגו מאופן פרסום ההחלטה, שהתרחש בחצות הלילה, זמן קצר לאחר שהממשלה הכחישה דיווחים אודות כוונתה להעלות את המחירים. אחד הגולשים תיאר זאת כ"עלבון עבור 80 מיליון אזרחים איראנים" וכהתנהלות של גנבים בלילה.⁴

בין המגיבים, נמצאו גולשים ממתנגדי הנשיא רוחאני בימין השמרני. אלו ניצלו את האירועים כדי לתקוף את הנשיא ולערער את מעמדו הפוליטי והציבורי, המערער ממילא, במיוחד לקראת הבחירות הפרלמנטריות הצפויות להתקיים באיראן בפברואר 2020. מתנגדי הנשיא מתחו ביקורת על מדיניותו שהובילה, בראייתם, להסכם הגרעין שלא הביא לשיפור בחיי האזרחים. "אילו היית מקשיב להנחיית המנהיג, לא היית חותם על הסכם הגרעין והיית מיישם את "כלכלת ההתנגדות", האזרחים לא היו נאלצים כיום להאשימך על שגיאותיך", ציף אחד הגולשים.⁵ גולש אחר הציע לנשיא לשנות את הכינוי שאימץ לממשלתו, "ממשלת התבונה והתקווה", משום שבשש השנים האחרונות אין שום עדות לתבונה או לתקווה.⁶

ב-15 בנובמבר, למחרת פרסום החלטת השלטונות על העלאת מחירי הדלק, פרצו הפגנות בעשרות ערים באיראן, לרבות טהראן, ככל הנראה בהיקף של בין מאות לאלפי מפגינים בכל מוקד. כוחות הביטחון, שתגברו מראש את נוכחותם בערים המרכזיות, פעלו לדיכוי ההפגנות באמצעות גז מדמיע ובמקרים רבים אף באמצעות שימוש באש חיה.

בדומה למחאות שפרצו באיראן בשלהי דצמבר 2017, עשו המוחים שימוש נרחב ברשתות להפצת מידע ועדכוני אודות ההפגנות. הגולשים הפיצו אלפי סרטונים שתיעדו חסימת כבישים, הצתת סניפי בנקים, תחנות דלק ובנייני ציבור וכן השחתת תמונות של המנהיג העליון, עלי ח'אמנהאי. הרשתות שימשו גם להפצת סיסמאות בגנות המשטר והשקעותיו מחוץ לאיראן הגובות מחיר כלכלי כבד על חשבון הטיפול במצוקות אזרחי המדינה. כמו כן, הופצו סרטונים המתעדים עימותים קשים בין המפגינים לבין כוחות הביטחון, כולל חללים שנהרגו כתוצאה מהשימוש שעשו כוחות הביטחון באש חיה. מספר סרטונים כללו עצות למפגינים כיצד להימנע ממעצר, למשל באמצעות הסתרת פניהם על-ידי לבוש.⁷ הסרטונים הופצו ברשתות תחת תיוגים בפרסית ובאנגלית שביטאו כנראה את הרצון להביא את המחאה לידיעת העולם. בין התיוגים הללו היו גם תיוגים ותיקים כגון "מחאות כלל-ארציות" (#اعتراضات_سراسری) ו"מחאות איראן" (#IranProtests), ששימשו את הגולשים גם במהלך גלי המחאות הקודמים שהתחוללו באיראן בשנתיים האחרונות.

הסרטונים חשפו את הקהל באיראן ומחוצה לה להיקף הנרחב של המחאה, ואתגרו את הדיווחים החלקיים שהופצו מטעם אמצעי התקשורת הממלכתיים. דיווחים אלה הופצו בעיכוב מסוים וניכר בהם הניסיון להמעיט מאוד בחומרת ובהיקף ההפגנות, תוך ערעור על הדיווחים ה"מופוזים" ו"המסולפים", כהגדרתם, בתקשורת הזרה וברשתות החברתיות. לא זו בלבד, החל מה-17 בנובמבר הופצו באמצעי התקשורת הממלכתיים דיווחים לפיהם ההפגנות הופסקו ברוב חלקי איראן והסדר הציבורי הושב, בשעה שהמחאות בשטח הוסיפו להתקיים.

קולם של מתנגדי המחאה לא נעדר מהשיח הרשתי, במיוחד ביחס לגילויי אלימות ולהשחתת רכוש ציבורי. הגולשים הבחינו בין מחאה שקטה ומוצדקת לבין מחאה אלימה. אחד הגולשים, לדוגמה, פרסם סרטון בו נראים מפגינים הקוראים "לא מרד, לא הפרות סדר, רק זכויות העניים" וציין כי אין כל פסול במחאה מסוג זה, אך מי שפונה לאלימות, חייב להיעצר.⁸ באשר לתומכי המשטר, הרי שעמדתם שיקפה את זו של בכירים איראנים, בראשם המנהיג העליון ח'אמנהאי, שהציגו את המהומות כביטוי נוסף למזימה של גורמים זרים בהובלת ארצות-הברית החותרים ללבות את המחאה. מאמץ תכני שניכר לטענת הבכירים האיראנים גם במחאה העממית הנמשכת בעיראק ובזו שהתחוללה עד לא מכבר בלבנון.⁹ הגולשים השוו את המחאה

למהומות 2009, שפרצו לאחר הבחירות לנשיאות איראן, שהוצגו, אף הן, כניסיון להפלת המשטר בידי גורמים זרים המסתייעים במשתפי פעולה מבית. הם הזהירו את האזרחים מפני ניסיונות מתנגדי המשטר, ובראשם ארגוני האופוזיציה האיראנית הגולה, להסית את האזרחים לאלימות ולזרוע מלחמת אחים (''פתנה'' בפרסית).¹⁰

החל מה-16 בנובמבר השביתו שלטונות איראן באופן כמעט מוחלט את הגישה לאינטרנט תוך צמצום שירותי הטלפוניה הסלולארית. פעולות אלו הקשו מאוד על המעקב אחר האירועים ויש להניח שהפריעו מאוד גם ליכולת ההתארגנות של המוחים. נקיטת האמצעים הללו, שמחיר כלכלי ניכר בצדם (הפגיעה במערכות הבנקים וההתנהלות העסקית בכלל) הייתה חריפה מזו שנקטו שלטונות איראן בגל המחאה של 2017-2018 שבמהלכו הסתפקו בדרך כלל בחסימה נקודתית של מספר פלטפורמות חברתיות ובראשן אפליקציית המסרים טלגרם. נראה שהחלטת ''המועצה העליונה לביטחון לאומי'' על חסימה גורפת של הרשת התקבלה על בסיס הערכה כי המחאה עלולה להציב אתגר משמעותי ליציבות המשטר, במיוחד לנוכח התנאים הרגישים בהם נתונה איראן בזירה הפנימית, האזורית והבינלאומית. כך או כך, הפעולות הנחרצות לצמצום התקשורת באיראן סתרו לחלוטין את ניסיונות המשטר ושופריו להציג את המחאה כמצומצמת.

חסימת הגישה לאינטרנט עוררה ביקורת נוקבת מצד גולשים בטענה שלא זו בלבד שהיא מפרה באופן בוטה את זכויות האזרח הבסיסיות, אלא אף משבשת את חייהם ומסבה נזקים כלכליים כבדים לאזרחים רבים התלויים באינטרנט לפרנסתם או להשכלתם. רשת טוויטר הוצפה בעשרות אלפי ציוצים של גולשים איראנים שניצלו את הרגעים הבודדים שבהם התאפשרה הגישה לאינטרנט, וקראו לקהילה הבינלאומית להתערב כדי לשים קץ להאפלה התקשורתית תחת התיגו ''#internet4Iran''. ''החיבור שלי לאינטרנט ייקטע שוב בקרוב, איני יודע מתי. אם יש באפשרותכם, אלה הנמצאים מחוץ לאיראן, לעשות דבר מה - מצאו דרך לחבר אותנו מחדש לרשת, '' צייץ אחד הגולשים.¹¹ תוך זמן קצר הצטרפו אלפי גולשים מרחבי העולם לקמפיין רשתי נגד חסימת הרשתות וכביטוי לסולידריות עם מאבק העם האיראני (ראו תמונות).

ביקורת נשמעה גם במספר אמצעי תקשורת ממסדיים למחצה באיראן. אתר החדשות ''עצ-י איראן'', למשל, הזהיר כי החלטת השלטונות עלולה להוביל דווקא להתרחבות המחאה, משום שאזרחים, ובמיוחד צעירים, שאינם מעורבים במחאת הדלק אך רואים בפעולתו התקינה של האינטרנט עניין חיוני בחייהם, עלולים להצטרף להפגנות. זאת ועוד, השבתת האינטרנט עשויה ליצור את הרושם כי המחאות נרחבות ומסוכנות יותר מכפי שהן במציאות.¹² החל מה-21 בנובמבר החלה הסרת הדרגתית של החסימה ונחשפו ממדי המחאה והברוטאליות שבה נהגו כוחות הביטחון כלפי המוחים. מדיווחים לא מאומתים, נראה כי מספר ההרוגים בהפגנות נע בין 200 לבין 300 בני אדם.

כרזות שהופצו במסגרת קמפיין רשתי נגד חסימת האינטרנט באיראן, מתוך טוויטר

מהומות הדלק באיראן ממחישות את חשיבותן של הרשתות החברתיות בקידום המחאה, אך גם את מגבלותיהן. באמצעות חסימת הגישה לאינטרנט, שחשפה את השיפור המשמעותי שחל בעשור האחרון ביכולת המשטר האיראני לשלוט בתעבורת המידע במרחב הדיגיטלי, שובשה זרימת המידע וגם יכולת ההתארגנות של האזרחים לכדי תנועה חברתית חסרת-ראש ומוסדות שמסוגלת להתמיד במחאתה לאורך זמן. זאת ועוד, שיבוש התקשורת האינטרנטית העניקה ככל הנראה למשטר את התחושה כי הוא יכול להשתמש בכוח פיזי חסר פרופורציות לדיכוי המהומות מבלי שהתנהלותו תיחשף במלואה בזמן אמת. אלא שזוהי הנחה נכונה לטווח הקצר בלבד. משחוזרת התקשורת האינטרנטית לפעול נחשף מחיר הדמים ותורם את חלקו לרעיון המחאה ששב לרחוש ברשתות עד להתפרצותו הבאה.

מלחמות בזיכרון הקולקטיבי הטורקי: בין טורקיה הישנה ובין טורקיה החדשה

ד"ר חי איתן כהן ינרוג'ק

כמנהיג ששאף להטביע את חותמו על ההיסטוריה, ציין מוסטפא כמאל אתאטורק אירועים משמעותיים שהתרחשו במהלך מלחמת העצמאות הטורקית (1919 - 1922) כימי חג לאומיים. עם הזמן ובאמצעות מערכת החינוך הממלכתית, עוגנו מועדים אלה בלוח השנה הטורקי ומדי שנה נערכים בהם טקסי זיכרון. כך, לצד הקמת מדינה חדשה מעפר האימפריה, הצליח אתאטורק לבסס זהות לאומית חדשה שלא התבססה על הזהות העוסמאנית. כנגד זאת העניקה זהות לאומית זו עדיפות לזהות האתנית הטורקית על פני הזהות הדתית-אסלאמית, ונחשבת לאחת מהצלחותיו הכבירות. בשנים האחרונות מתנהל שיח פוליטי נרחב סביב המועדים הללו בין אלה שמתנגדים למורשת החילונית שהותיר אתאטורק לבין אלה שהולכים לאורה.

ימי זיכרון וטקסים נחשבים אמצעי מרכזי לבניית אומה (Nation Building) ולביסוס זהות פוליטית והם חלק מ- "הדת האזרחית" (Civil Religion), מושג שטבע לראשונה ז'אן ז'אק רוסו ב- "אמנה החברתית" שכתב במאה ה-18, שהומשג במונחים סוציולוגיים על ידי איש הרוח האמריקאי רוברט בלה (Robert Bellah) ב-1967.¹³ לפי בלה (ואחרים שכתבו ברוח זו), הדת האזרחית היא האידאולוגיה הנוצרת סביב אתוסים לאומיים, נרטיבים היסטוריים, סמלים, טקסים, ימי זיכרון ואתרים לאומיים כגון מאוזולאום, בתי קברות, שדות הקרב ופסלים, וכיכרות הערים המקושטות בדגלי המדינה נחשבות לאחד ממאפייניה הבולטים. המורשת החילונית שהותיר אתאטורק הועלתה על נס בטורקיה והייתה לבסיס ההזדהות העיקרי של אזרחיה. כך, מועדים כמו יום הקמת הרפובליקה הטורקית (29 באוקטובר), יום מותו של אתאטורק (10 בנובמבר), יום חנוכת הפרלמנט הטורקי (23 באפריל), יום תחילת המאבק המזויין נגד בעלות הברית במלחמת עצמאות הטורקית (19 במאי), ויום הניצחון על בעלות הברית (30 באוגוסט), הפכו למרכזיים בה. לאור הפילוג הקיים בחברה הטורקית בין החילונים לבין הדתיים והשמרנים, החגים הלאומיים שנחשבו בעבר לחסינים מפני ויכוחים פוליטיים, הפכו למוקד הדיונים הסוערים במדינה. נוסף על כך את ניסיון ההפיכה הכושל ב-15 ביולי 2016 והפיכת תאריך זה ליום ציון ממלכתי, שהעמיק את הקרע בחברה הטורקית. שכן, בעיני החילונים, ציון ה-15 ביולי הוא חלק ממהלך של הנשיא רג'פ טאיפ ארדואן להקים "דת אזרחית" שתציג את "טורקיה החדשה", ותחליש את זו של אתאטורק המייצגת את "טורקיה הישנה". כך, נקשר יום ציון ההפיכה הכושלת בשיח אודות החגים הלאומיים מימי אתאטורק.

מימין, צילום מסרטון הרכבת התחתית. משמאל הקריקטורה ב-Misvak, עם הכיתוב: "אלוהים שמור את מולדתנו ואת עמנו מפני כל סכנה", מתוך טוויטר

ב-29 באוקטובר, יום ההכרזה על הרפובליקה, סערו הרשתות החברתיות בטורקיה בעקבות סרטון שצולם באחד מקרונות הרכבת התחתית באיסטנבול ובו נראה גבר מזוקן בלבוש אסלאמי מסורתי המוקף בנוסעים השרים את ההמנון הכמאליסטי "השנה העשירי", כשהם מניפים את דגלי טורקיה ותמונות של אתאטורק (בתמונה הימנית). בסרטון ניתן לראות כי ראשו של הגבר מורכן כלפי מטה והוא נמנע מקשר עין עם החוגגים, בשעה שאלה פונים לעברו, כנראה במטרה להתריס נגד הערכים שהוא מייצג.¹⁴

גולשים רבים מחו נגד התנהגות החוגגים הפסולה, בעיניהם, שאותם זיהו כ"אויבי הדת" שלא מתחשבים ברגשות האחר, והאשימו אותם בפילוג העם ובהרחקת הדתיים מן החגים הלאומיים, תחת התייגים "מי גורם לקיטוב בחברה?"¹⁵ ו-"#הטרדה"¹⁶. בראיית הגולשים, החוגגים המתריסים הם גם אלה שלא מזדהים עם הטקסים לציון ניסיון ההפיכה הכושל. באותה נשימה, תקפו הגולשים את הטרמינולוגיה הכמאליסטית שמתייגת את השמרנים כראקציונרים, בשעה שהחילונים מוצגים כאנשים תרבותיים. בראיית הגולשים, ההבחנה צריכה להיות בין חסרי כבוד [בהתייחסם לחילונים], לבין אזרחים שומרי חוק. תמיכה בהלך רוח זה התקבלה גם מצד כתב העת האסלאמיסטי Misvak שפרסם קריקטורה המציגה בצורה אוהדת את הנוסע הדתי (בתמונה השמאלית), שהופצה על ידי המונים ברשתות.¹⁷

המתיחות בין שני המחנות נמשכה גם ביום השנה לציון מותו של אתאטורק ב-10 בנובמבר. כהרגלם, תומכי מורשת אתאטורק הפיצו ברשתות כרזות זיכרון וקטעי וידאו מנאומיו של מייסד הרפובליקה והדגישו את הערכתם הרבה כלפיו, בשעה שגולשים אסלאמיסטים רבים מתחו ביקורת על צורת ההנצחה וסירבו לעמוד דום בשעה 09:05 בבוקר, המציינת את שעת מותו של אתאטורק. בראייתם, הפכו החילונים את אתאטורק לסוג של נביא פסול. הנשיא ארדואן תרם להגברת הסערה בנאום שנשא באותו היום ובו טען כי ישנם אנשים במדינה שהפכו את אתאטורק ל"תעשייה" ומרוויחים ממורשתו כדי להתפרנס. לצד זה, הדגיש ארדואן את חשיבות ציון יום ההפיכה הכושלת.¹⁸ חילונים רבים דחו על הסף את טענות ארדואן והאשימוהו בניסיון לטשטש את זיכרון אתאטורק.

בצל המתיחות בין החילונים לבין השמרנים, הותקפה ב-15 בנובמבר בחורה שחבשה כיסוי ראש אסלאמי בידי אישה חילונית בלב איסטנבול. לפי העדויות, צעקה התוקפת כי היא "רפובליקנית ולא תיתן לאויבי הרפובליקה להסתובב ככה חופשי", תוך שהיא מנסה להסיר את הכיסוי מעל ראשה של האישה.¹⁹ המותקפת התלוננה בתחנת המשטרה, ולאחר מכן שיתפה את סיפור התקיפה עם חבריה ברשת טוויטר שזכה לחשיפה רבה. גולשים רבים טענו כי התקיפה באיסטנבול התאפשרה הודות ל"כוח" שצברו החילונים במהלך ימי הזיכרון האחרונים, והיו אף שאיימו לשבור את כפות הידיים של אלה שיעזו להושיט יד לעבר כיסויי הראש של הנשים.²⁰

השיח סביב ימי הזיכרון הממלכתיים והתקריות יוצאות דופן שאירעו בחודש האחרון בטורקיה חושפים את הקרע המעמיק בין החילונים לבין השמרנים במדינה שממשיך להוות נקודת התורפה של החברה הטורקית. בשונה משנות ה-90, שאז נמנעו השמרנים והדתיים מלהשמיע את עמדתם הפוליטית בפומבי, הרי שכעת, תחת שלטונו של ארדואן, הם מביעים את עמדתם ללא מורא ובקול רם. ניכר כי כהונת ארדואן מהווה גורם

מפתח לשינויים חברתיים, תרבותיים ופוליטיים המתחוללים בשנים האחרונות בטורקיה, כאשר הדת ממלאת תפקיד משמעותי מבעבר בחברה הטורקית. בהחלטת הנשיא שולבו אנשי דת בטקסים ממלכתיים שונים, וארדואן מעודד אותם בפומבי לקרוא בהם פסוקי קוראן ולהעניק בכך נופך דתי לאירוע. למעשה איבדה טורקיה, תחת שלטון ארדואן, את הזהות החילונית ב"נוסח הצרפתי", המדירה את הדת מהזירה הציבורית, והיא מאמצת כיום חילוניות המאפשרת מקום לדת בזירה זו, בדומה ל"נוסח האמריקאי".

¹ [@EnghelabiDigar](#), Twitter.com, 15 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

² [@Read_book_R](#), Twitter.com, 15 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

³ [@Sahar_920](#), Twitter.com, 16 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

⁴ [@ebamab](#), Twitter.com, 15 November 2019, Last accessed 20 November 2019.

⁵ [Mahdikargar8](#), Twitter.com, 15 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

⁶ [Toofandeh3](#), Twitter.com, 15 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

⁷ [@Shimababaei](#), Twitter.com, 17 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

⁸ [@ma4z863h8](#), Twitter.com, 16 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

⁹ [@AlirezaNjd](#), Twitter.com, 15 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

¹⁰ [@1394nasim](#), Twitter.com, 15 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

¹¹ [W8ing4godot](#), Twitter.com, 18 November 2019. Last accessed 20 November 2019.

¹² "חמש נקודות מעוררות מחשבה בנוגע לאירועי הדלק האחרונים", עזר-איראן, 17 בנובמבר 2017.

¹³ Robert N. Bellah, "[Civil Religion in America](#)," Daedalus (1967): 1-21.

¹⁴ [@kekce_emin](#), Twitter.com, 31 October 2019. Last Accessed 18 November 2019.

¹⁵ #kutuplaştırankim, din düşmanlığı [Who is polarizing? - Hostility against religion].

¹⁶ #taciz #metro [Harassment]

¹⁷ [@ramazanyaylaci](#), Twitter.com, 31 October 2019. Last Accessed 17 November 2019.

¹⁸ "[Cumhurbaşkanı Erdoğan Atatürk'ü Anma Töreninde Konuşma Yaptı](#)" [President Erdogan delivered a speech during the Atatürk Commemoration Ceremony], YouTube, 10 November 2019. Last Accessed 17 November 2019.

¹⁹ "[Başörtülü kızlara çirkin saldırı](#)" [Ugly attack against the headscarved girls], *Sabah*, 16 November 2019. Last Accessed 17 November 2019.

²⁰ #BaşörtümeDokunanEliKırarım [I will break the hands of those who touch to my headscarf].